

M O N T E A L E G R E

MAANDBLAD ten dienste van de Gereformeerde Kolonie te Monte Alegre
Paraná -- Brasil.

R E D A C T I E

M. B O S

A. N A P

R. N A U T A

Adres Redactie: Monte Alegre, Paraná, C.P. 71, Brasil.

Correspondentieadres in Nederland: M.J. GROENVELD
Englumstraat 9
Oldehove, Gn.
Gironr 982435.

Abonnementsprijs: In Brasil: NCr\$ 3,35 per halfjaar
In Holland of elders: f. 5,50 of Am\$ 2,00 per
halfjaar.

Verschijnt maandelijks.

I N H O U D :

Pag.	2.	Schriftoverdenking.
"	4.	Persschouw: Reisverslag Dr V.d. Waal.
"	5.	Gedicht.
"	6.	Veehouderij: De 7e Fokveedag.
"	7.	Boekbespreking.
"	8.	Persschouw (II).
"	9.	Rubriek voor de Jeugd.
"	10.	Kolonienieuws
"	12.	Rubriek voor de Vrouw.
"	13.	Kerkelijk Nieuws. Advertenties.

MAART 1968

3e JAARGANG no 3.

S C H R I F T O V E R D E N K I N G

=====

D e r o e p o m h e t b l o e d v e r s t o m d .

Deze drinkbeker is het nieuwe testament
(verbond) in Mijn bloed, hetwelk voor U ver-
goten wordt.

Lucas 22 : 20b.

Toen Christus enkele uren voor Zijn sterven het Heilig Avondmaal stelde in de plaats van het Pascha, heeft geen der discipelen begrepen, dat dit ogenblik het keerpunt der tijden was, en deze daad van heden af de wereldgeschiedenis zou beheersen, en deze enkele woorden van Christus de eeuwen zouden overspannen.

Hier spreekt Jezus woorden van grote, geweldige betekenis. En dit is ons behoud geweest, dat Hij dit ogenblik heeft onderkend, Zijn ure heeft geweten en staande bij de verdwijning van het oude verbond (Hebr. 8:13) het nieuwe verbond voor de oren Zijner jongeren heeft bevestigd in Zijn bloed.

Dat was de grote krachtdaad van Jezus Christus, voor het uur van Zijn verbreking.

En te meer ziet ge daarin de grootheid van uw Heiland, als ge bedenkt, dat deze wending alleen door Hem wordt bewerkt.

We kunnen niet gissen, wat er geleefd heeft in de ziel van de Heiland, toen Hij aanzat aan het laatste Pascha, maar we weten toch dat hier Zijn lijdensweg was. Zo moet er dan ook een grote smart geweest zijn om de verdwazing van Israëls leidlieden en de verblindings van Zijn eigen discipelen. Hier is immers het laatste Pascha: het laatste zinvolle Paaslam? Alle Paaslam moest uitzien naar en roepen om het waarachtige Paaslam, waarin alle Paasofferanden hun vervulling zouden vinden.

Dat kon heden nog! Voor de laatste maal!

Maar een volgend jaar zou het Paasfeest reeds zinloos zijn geworden, ja, een verloochening van het waarachtig Paasoffer.

De priesters in Jeruzalem keuren nu de lammeren, want het moet volkomen aan de wet beantwoorden, maar heden kunnen ze dit voor de laatste maal nog zinvol doen! En de discipelen nemen in de Paaszaal uit Jezus' handen het geslachte Paaslam en zullen het daarna niet meer mogen nemen en eten.

Maar zie nu hier de grote smart van onze Heiland. Niemand van de priesters heeft Hem, als het ware offer, gezien en erkend!

Niemand daarginds in de tempel heeft ook maar de gedachte in zich voelen opkomen, dat in Jezus de Paaswet vdkomen vervuld werd.

Ze staan met de Paaswet tegenover het Paaslam, en weten Hem niet te onderkennen.

En hier in de Paaszaal zitten de discipelen en nemen het geslachte lam! En hun is verkondigd, al maar door: het Pascha wordt heden geslacht, dus het Paasoffer gaat heden in vervulling. En toch vraagt niemand van hen iets aan de Heiland. Ze weten, dat elk Paaslam uitziet op het komend Paasoffer, en nu Hij gekomen is, vraagt niemand van hen: 'Maar, Here! wat zal dan van heden af ons feest zijn? Wat nu, nu het Paaslam gekomen is en de paaslammeren hun zin en betekenis hebben verloren? Moeten wij het symbolische lam nog slachten en eten, nu het waarachtige Lam onder ons is?'

En toen niemand Hem vroeg, geen priester en zelfs geen Petrus en Johannes, maar zij allen genoeg namen met de schaduwendienst van het oude Pascha, zonder het Paaslam te zien; toen deze vlijmende smart Hem werd aangedaan, heeft toch Christus Zijn ure niet vergeten.

De schaduw van Zijn komen lijden vermocht Zijn zielsoog niet te verdonkeren. Hij zag klaar en helder het grote werk, dat de Vader Hem opdroeg. Op dit uur! Nu voor het laatst in de wereld het bloed der paaslammeren had gevloeid, en het Oude Verbond nabij de verdwijning was. Hij wist wel heel zeker, dat het Nieuwe Verbond over enkele uren zou worden bevestigd. Bevestigd in Zijn bloed, dat zoveel meerder was dan het bloed der dieren, als de werkelijkheid uitgaat boven de schaduw. Het paaslam is geslacht - het bloed is uitgestort - en samen eet men het lam - maar Christus ziet, hoe in dat teken Hij zelf en Zijn dood wordt afgebeeld. Het bloed van het lam? Neen, Zijn bloed - over enkele uren! Het verbroken vlees van dit dier? Neen, straks Zijn doorboorde handen en voeten! De brekende ogen van het stervende dier - en Zijn kruisdood, dat alles is één voor de blik van de Heiland. Want dit laatste paaslam, dat het Paaslam ontmoet, wordt gegeten aan de voet van het kruis: heden zal het vergoten bloed der duizenden lammeren hun vervulling nemen. Toen nam Christus de drinkbeker na het Avondmaal, zeggende: 'Deze drinkbeker is het nieuwe verbond van mijn bloed, dat voor U vergoten wordt.' Hij kent het keerpunt. Wederom toont Hij Zijn bereidheid zich Zelf te offeren. Het Nieuwe Verbond zal worden opgericht - in Zijn bloed. En dit zal zijn het eeuwige verbond, het betere Verbond, niet rustend in bloed van dieren, maar in Zijn bloed, dat Hij Gode onstraffelijk zal offeren. Doet dit daarom tot Zijn gedachtenis! Totdat Hij wederkomt.

Hoe heeft Christus de tijden Zijns Vaders zuiver gekend! Hij was toen, ook toen, geheel in de dingen van Zijn Vader. Het roer van de wereld werd omgewend en Hij deed het en sprak van Zijn dood en overwinning en fundeerde het nieuwe testament in Zijn bloed. En gaf de beker, opdat wij gedachtenis zouden stichten aan deze het nieuwe verbond funderende bloedstorting. Dat is nu, met het gewone brood van elke dag, het teken van ons Pascha.

De drinkbeker, ter gedachtenis aan Zijn bloed.

Het teken schijnt wel gering - het paaslam was groter en grootser. Er was zelfs een aparte wet, waarnaar het Paaslam moest worden gekeurd.

Maar juist in dat geringe schuilt de rijkdom. Alle bloedvloeiing van ritueel gekeurde dieren is nu ten einde. Voor het bloedige teken is het onbloedige teken van de wijn gekomen. De bloedstroom van vele eeuwen heeft haar einde gevonden op Golgotha. De roep om bloed, steeds meer, is eindelijk verstomd. Want deze roep bleef klinken onder het Oude Verbond! Dat was juist het kenmerk van het oude. Altijd maar weer nieuwe offers. De altaren waren niet te verzadigen, en aan de bloedeis werd nooit voldaan. Het morganoffer riep om het avondoffer; het ene Paasfeest om het andere; het ene priestergeslacht vroeg aanvulling in het volgende! Maar alle aanvulling kon geen vervulling schenken.

Maar nu heft Christus de drinkbeker (naast het bloedloze brood) op als teken: 'Deze drinkbeker is het nieuwe verbond in mijn bloed'.

Het onbloedige teken zal het karakter uitdrukken van dat nieuwe verbond. De bloedstroom is tot rust gekomen op Golgotha.

De roep van het bloed, die dag in dag uit ópklonk in Israël, is vanaf heden verstomd - het is alles van bloed verzadigd! En op deze volmaakte bloedstorting, die alle roep om bloed doet verstommen, is het nieuwe verbond opgericht. Halleluja!

Zo zullen we nu de beker opnemen en Hem loven! Niemand heeft er om gevraagd. Niemand heeft dit keerpunt van het oude naar het nieuwe verbond begeerd, dan alleen de grote liefde van mijn Heiland. Dat was grondeloze ontferming, zó zich te geven, zonder dat iemand

Hem vroeg! Komt, laat ons Zijner gedachtenis stichten, met grote schaamte over ons zelf, met diepe liefde tot Hem. Want dat is toch Avondmaal viëren: Christus, onze Heiland zien, Hem danken en loven om die eeuwige ontferming. Dan sticht Christus Zich Zelf gedachtenis in ons! En dat is groter, dan alle zelf-genieting van ons, en wij Hem een hindernis zouden zijn door zonde en ongelooft. Neemt nu de drinkbeker der dankzegging - het onbloedige teken! En looft Uw God, Die ons de toegang verleent tot Zich Zelf, tot Zijn gemeenschap met Hem, en geen bloed meer eist. Geen bloed van dieren, en geen bloed van U en mij; aan alle bloedeis is voldaan, en alle roep om bloed is nu verstomd.

De roep om bloed, om mijn bloed - voor eeuwig verstomd in Christus' bloed! "Dat zal ik gedenken, als ik de onbloedige drinkbeker nemen mag uit Uw hand. En zou ik Uwer dan geen gedachtenis stichten?"

(Uit: Het rijke Woord. Dr M.B. van 't Veer.)

P E R S S C H O U W

REISVERSLAG

Dr. C. v. d. Waal

Kerkblad Geref. Kerk Suid Afrika.

PATMOS (vervolg).

U moet zich de situatie in de grieks-orthodoxe kerk eens indenken. Een kerk die de Schrift niet leest in een taal, die verstaan kan worden! Inderdaad is een vertaling vaak 'n bron van veel verkeerde verklaring (denk aan de roomse vertalingen van vroeger!). Doch waarom offert men hier het volk op aan een halstarrigheid?

Mij werd wel de verzekering gegeven, dat er hier en daar een ritse-ling van leven is in de kerk. Doch het feitelijk ontbreken van een bijbel voor de 'leken' lijkt me de slagboom, die nadere reformatie tegenhoudt.

Boven de langgerekte bergketen ligt rondom het in donkere muren gesloten klooster de plaats Chora met zijn witte blokkendooshuisjes. Het klooster is gesticht door Christodoelos in 1088, waarschijnlijk op de plaats van een oude Artemis (=Diana)-tempel. Een monnik wees me enige zuilen in de kerk, die daarvan afkomstig zouden zijn. Het leken me meer byzantijnse gevallen.

Ossios Christodoelos was overigens een potige vent, die behalve strenge abt ook dokter, en als het nodig bleek ook ridder was. Daarbij was deze boerenzoon ook een verwoed verzamelaar van handschriften, o.a. bladen van de Purperen Codex, die een fragment van

Marcus bevatten. Het klooster bevat verder veel schatten. Het is een bolwerk tegen piraten in de middeleeuwen geweest. Als je door Chora dwaalt, waar de daar vroeger woonachtige reders elk een kerk bij hun huis hadden, kun je je in de middeleeuwen wanen. Thans verzorgen oude vrouwtjes die kerken; vele 'commandeurshuizen' (om in de stijl van Ameland of Terschelling te blijven) zijn verval- len of slechts objecten voor tourisme.

Tijdens de turkse tijd (16e - 19e eeuw) ging het het zeevarende Pat- mos goed. Later kwam de Dodekanesos, waartoe Patmos behoort, onder Italië (1912 - 1947); daarom spreken veel patmianen nog italiaans als tweede taal.

Na de tweede wereldoorlog kwam Patmos onder grieks bewind, en prófi- teert daarvan nu door tijdelijk lage belastingen. vaw.

Hoe schittert mij die spa toch.

Hoe schittert mij die spa toch, als
 gij, landman, uwen taaien hals
 gebogen, langzaam eerselt, en
 nu hier nu daar Gods akker wendt !

De zonne komt u volgzaam na
 en velt op uw geglimde spa,
 terwijl gij zucht en arrebeit,
 een blik van heur hoogmogenheid.

En, spittend in dat hel gestraal,
 zoo keert uw werkzaam akkerstaal
 meteen den grond, en zend den schicht
 terug naar mij, van 't zonnlicht.

Daar speiten uit den zwarten grond
 der aarde, zoo veel stralen rond
 uw' delfspa, dat 't een beeltnis
 van Gods gevreesden bliksem is.

Doch neen: de duiven weten 't wel,
 dat 't spawerk is en zonnenspel,
 dit bliksemen, en hun' vrije vlerk
 vervolgt u, op uw akkerwerk.

De kwiksteert, zoo de duiven doen,
 u nagaande, in zijn' stouteschoen,
 en vreest, alwaar hij wormen ziet,
 uw' spa noch heur geflikker niet.

Zoo volge ik ook, en geroen ga
 'k, van 's morgens vroeg, den delver na,
 hem dichtende, als hij lam en moe
 van werken is, mijn deuntjen toe.

God vordere u, mijn braven man,
 en, zoo 't gebed u helpen kan
 van een, die geerne uw' weërge ziet,
 de spa en delve uw graf nog niet!

Maar mocht gij eens, uw werk voldaan,
 den blijden oest zien binnégaan,
 en zuchten: Die de arrebeit
 mij zoet maakt, U zij dank gezeid!

17 Februari 1893

Guido Gezalle.

Verklaringen:
 eerselt = achteruitstapt.
 speiten = spatten.
 oest = oogst.

Het een na laatste-couplet:
 'God vordere U....de spa'= God blij
 uw levensdienst (op het land) vrage
 '...een, die geerne uw' weërge ziet'
 = de dichter, die gaarne de man we
 ijverig bezig ziet.

V e e h o u d e r i j
 ~~~~~

7 a EXPOSIÇÃO - FEIRA DE GADO LEITEIRO
 DA RAÇA HOLANDESA

Onze 7e Fokveedag werd gehouden op 27 februari. De 6 andere werden steeds in de maand januari gehouden. Of het daaraan alleen lag, dat alles anders was? Want hoewel het ons 7e jaar was, dat er een fokveedag in Monte Alegre gehouden werd, toch was het geen jubeljaar. De oorzaak hiervan?

Deze fokveedag werd niet op de traditionele plaats gehouden, en ik denk, dat velen, in de loeiend hete zon, met weemoed terugdachten aan 't schaduwrijk tentoonstellingsterrein van weleer. Niet alleen voor de bezoekers was dit minder prettig, maar ook de koeien kregen nogal schampere opmerkingen over hun toilet te horen, daar hier geen water aanwezig was, maar wel veel rul zand.

Een uur te laat begon de fokveedag. De oorzaak hiervan was, volgens de regelingscommissie, gelegen in het feit, dat één van de leden bij de voorbereidingen verstek liet gaan.

Zo wist niemand waar de nummers van de koeien waren. Lijm ontbrak. Zo zag men even vóór 11 uur een pas gehuwde dame en de ringleider de dierend rennend nummeren.

Tenslotte kon de zaak gaan draaien en werden begonnen aan de afwerking van het programma.

Nadat de jury: de heren W. de Geus, A. Dijkstra en S. Elgersma, alsook Ir. Kloosterman en senhor Dutra, superintendent van de papierfabriek waren welkom geheten, kon de wedstrijd beginnen.

In totaal waren er 62 dieren. Dit is minder dan het vorige jaar. Ook was het aantal inzenders geringer, zodat, wat deze zaken betreft, er niet van vooruitgang gesproken kan worden. Ook is het nodig, dat, als het kan, iedere boer zich tijdig voor deelname prepareert.

De uitspraken en de beoordeling van de jury waren sterk wisselend. Van lovend tot pessimistisch, zodat, toen we ons middagmaal gebruikten de opmerking gemaakt kon worden, dat we al flink wat op ons brood gekregen hadden, voor we aan onze echte boterhammen aten. Om dit a.h.w. te loochenstraffen, was de eerste rubriek na de pauze bijzonder goed.

Maar toch was de algemene indruk niet zo goed als voorgaande jaren. Dankbaar mogen we zijn, dat zo'n jury dat eerlijk zegt. Dan hebben we tenminste een prikkel wat de voorbereiding voor de volgende fokveedag betreft.

De uitslagen waren als volgt (eerste prijzen):

Rubriek I: Melkkoeien in productie van meer dan 4 jaar oud:

1a.	Juliana 7	-	J. Glas.
1b.	Juliana 5	-	J. Glas
1c.	Grietje 3	-	J. Glas.

Rubriek II: Melkkoeien in productie, jonger dan 4 jaar oud.

1.	Juliana 11	-	J. Glas.

Rubriek III: Droogstaande koeien.

1a.	Riekje	-	A.W. Bos
1b.	Grietje	-	M. Timmerman

Rubriek IV: Drachtige vaarzen, ouder dan 2 jaar.

1a.	Lua 17	-	J. Glas.
2a.	Grietje 4	-	J. Glas.

Rubriek V: Pinken van 1½ - 2 jaar oud.

1a.	Juliana 12	-	J. Glas
1b.	Nellia 2	-	M.J. Groenvelde.
1c.	Dora 4	-	G. Venhuizen Jr.

Rubriek VI: Pinken van 1 - 1½ jaar oud.

1a.	Rika 4	-	H. van Pijkeren
1b.	Dina 3	-	G. Venhuizen Jr.

Rubriek VII: Kalveren van 6 - 12 maanden oud.

1a.	Juliana 16	-	J. Glas
1b.	Clara 11	-	J. Glas
1c.	Dorientje 1	-	K. Buitenhuis
1d.	Wilhelmina	-	M. Timmerman.

Rubriek VIII: Kalveren van 3 - 6 maand oud.

1a.	Juliana's Theunis	-	J. Glas.
1b.	Juliana's W. Adelbert	-	J. Glas.

Kampioenskeuring:

Melkkoeien:	Juliana 7	-	J. Glas
Reserve:	Riekje	-	A.W. Bos.
Jongbeesten:	Lua 17	-	J. Glas
reserve:	Juliana 12	-	J. Glas
Kalveren:	Juliana 16	-	J. Glas
reserve:	Clara 11	-	J. Glas.

Extra prijstoeckenning:

Corrie 5 (2a-prijs rubriek VIII) - N. Venhuizen.

A.Nap.

BOEKBESPREKING.

"ONS KIND LEEFT MORGEN", heet het voor iedere kolonist, voor iedere vader en moeder belangrijke boek van W. MEIJER. Voor de taken van morgen moet het kind vandaag door ons worden opgevoed. Hoe bereiden wij onze kinderen dan voor? Zeer belangrijk is het uitgangspunt van de schrijver. U kunt het vinden in het voorwoord.

"Kijk, in zo een wereld heeft het God behaagd ons en onze jonge mensen vandaag te laten leven. En Hij heeft deze wereld in deze verbasterde vorm en in deze verwilderde toestand - terwijl ze tegelijk de schijn heeft van het paradijs te zijn - niet te gevaarlijk geacht voor de zielen van Zijn gekochten. Hij heeft Zijn beloften: 'Ziet Ik ben met u' niet gereserveerd voor enkele eeuwen, maar heeft ze de ruimte gegeven van het 'al de dagen tot aan de voleinding'. Voor U en mij betekent dat dus, dat we maar de hand aan de ploeg hebben te slaan, wel lettend op wolken en winden, maar niet achterom ziend of in dodelijke angsten levend. Alleen, we hebben met het verwekken van onze kinderen wel een grote verantwoordelijkheid op ons genomen, een verantwoordelijkheid, die ernstiger en zwaarder is dan we, zittend in het trouwcoupeetje, mogelijk wel hebben besart. We hebben namelijk onze kinderen - die niet alleen 'uiteindelijk', maar reeds voor hun geboorte Zijn kinderen zijn - op te voeden in de vreze des HEREN! Als we dat goed willen doen, hebben we ons dus af te vragen, wat die vreze des HEREN inhoudt. Laten we dan maar

Direct ons realiseren, dat die vreze des HEREN bij het opvoeden en onderwijzen nooit is los te maken van de eisen des HEREN. En de eisen des HEREN staan weer in directe relatie tot wat we gewend zijn te noemen de rechten des HEREN. En die rechten des HEREN hebben een niet los te maken verband met Zijn heerlijke naam: HERE - Verbonds-god. "

De hoofdstukken, die dan volgen zijn zo belangrijk, dat een ieder, die dit boek niet koopt, leest, bestudeert en verwerkt, zichzelf, en dus zijn kinderen ernstig te kort doet.

De hoofdstukken zijn: Ons kind leeft morgen
 Het gezin in de branding.
 'Zouden de grote mensen het niet geloven?'
 Bazel, het hart van Europa.
 Een nacht in Genève.
 Afscheid van Heidelberg.
 Dordrecht, bakermat van de natie, bolwerk van Christus' Kerk.

En nu wilde ik graag nog een citaat uitzoeken, dat U treft, dat U meteen moet besluiten in Uw verantwoordelijkheid als ouders, om met deze materie aan het werk te gaan. Ik neem U mee naar pag. 112.

Daar staat een deel van een tien jaar oude brief; van de Duitse nozems aan hun ouders. 'Halbstarken' heten in Duitsland de nozems.

Deze brief bevat het volgende gedeelte:

"Zijn wij niet een misdruk van jullie leugenachtig bestaan ?

Wij maken herrie en lawaai in het openbaar; jullie strijden genadeloos in het verborgene, de een tegen de ander. Jullie draaien elkaar zakelijk de nek om, intrigeren naar beter betaalde baantjes. Toont ons voor elk van ons, die lawaai maakt, één van jullie, die in stilte goed doet.. Laat, inplaats van ons met gummiknuppels te bedreigen, mannen op ons los, die ons tonen, waar de weg is, niet in woorden, maar door hun leven. Maar jullie zijn zwak. De sterken trekken het oerwoud in en maken negers gezond, omdat zij jullie verachten als wij! Maar jullie zijn zwak, en wij zijn half-sterk !

Moerder, probeer voor ons te bidden, want de zwakkelingen hebben hun pistolen".

Dat is de aanklacht van de 'Halb-starken' in Duitsland, publiek gemaakt, zo enkele jaren geleden. Het benauwende nu en het schrikwekkende is dat Carry van Bruggen en de nozems en de 'Halb-starken' hierin gelijk hebben: DAT HET PROBLEEM VAN ONZE TIJD NIET ALLERREERST IS HET PROBLEEM VAN DE HEDENDAAGSE JEUGD, MAAR DAT HET IN EERSTER INSTANTIE IS HET PROBLEEM VAN DE GENERATIE, DIE AAN DE JEUGD VOORAF GAAT, EN TOT DIE GENERATIE BEHOREN OOK WIJ, DE GEREFORMEERDE 'OUDEREN' VAN VANDAAG."

Kopen mensen! Lezen! Bestuderen! Over deze dingen praten!

A. Nap.

P E R S S C H O U W (II)

(Een aanvulling op de inleiding, gehouden op de mannen- en vrouwenvereniging)

Twee theologen, prof. Martin Dibelius en prof. R. Bultmann vertegenwoordigen de schriftkritische richting. Martin Dibelius brengt na moeitevolle arbeid 18 gelijkenissen uit de eerste drie evangeliën bijeen, die volgens hem werkelijk echt zijn. Maar nu komt Bultmann, en die wijst van deze achttien vijftien af. Bultmann is het niet slechts oneens met het aantal, ook t.a.v. de plaats waar de verhalen zich afspelen, bestrijft hij Dibelius. Op zijn beurt stelt Bultmann een

lijst samen van 'echt-waar' gebeurde feiten uit de evangeliën. Prompt klimt weer Dibelius in de pen en mengt zich bovendien nog een derde in de strijd, die zowel Bultmann als Dibelius bestrijdt. Zo gaat het muggenziften van de blinde leidslieden eindeloos verder. Dit twisten zou ons koud laten, ware het niet, dat hierdoor de gemeente van God in duizend stukken gescheurd wordt, en er duizenden leden van de gemeente zijn, die in navolging van de 'godgeleerden' allerlei gedeelten uit hun Bijbel verwijderen.

(Uit Kerkblad van Gron., Friesland en Drente.)

A.N.

RUBRIEK VOOR DE JEUGD

Een mooi karwijtje voor de Paasvacantie.

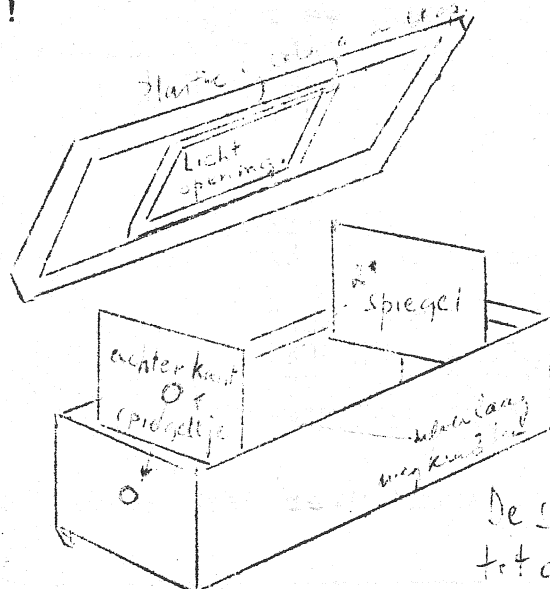
Een kijkdoos, die eindeloos lang is!

Bekijk eerst maar eens de tekening. Het is een oude schoendoos, waarvan je moeder er misschien nog wel een in de kast heeft staan, en die je mag gebruiken. Anders moet je er zelf een maken van een paar stukjes stevig karton.

Als je zelf een doos maakt, zoek dan eerst twee zakspiegeltjes op die juist even breed zijn als de doos die je daarna gaat maken. Uit het deksel van de doos wordt een vierkant stuk geknipt om licht in de doos te krijgen. Plak er maar een stukje plastic of gekleurd cellofaan-papier over.

Bij één van de spiegels wordt dan de lak en de zilverlaag met een mes voorzichtig weggekrabd. Op precies de zelfde hoogte maken we in de wand van de doos een kijkgaatje. De doos is nu klaar, en nu moet je eens kijken wat je ziet, als je er een klein speelgoed-autotje, of een ruiter, een boom of een huisje inzet.

Veel plezier samen!

*De spiegels moeten dan tot op de bodem neer-
gelaten worden.*

Uit verliefde kindermond:

Reintje tot Lucie: "Zal ik je eens een kusje geven, Lucie?"
Lucie: "Dat moet je helemaal zelf weten, Rein."

KOLONIENIEUWS

=====

JAARVERGADERING KOLONIEVERENIGING
28 maart 1968.

Op bovengenoemde datum vond de jaarvergadering van de Kolonievereniging plaats. Eigenlijk veel te laat, maar drukke werkzaamheden en andere omstandigheden zorgden er voor, dat het pas nu kon.

Om ongeveer acht uur opende de voorzitter, br. J. Crossen de vergadering, door te laten zingen Psalm 97 : 6 en 7. Hij las daarna uit Gods Woord Psalm 131, en ging de vergadering voor in gebed. In dit gebed legde hij alle noden en zorgen, alle vreugden en droefheid neer voor het aangezicht van de Here.

Hierna volgde een kort openingswoord, waar, naast de normale mededelingen gememoreerd werd het verblijf van br. A. Nap in Holland en de op handen zijnde mutaties binnen de koloniegemeenschap. Verder sprak de voorzitter naar aanleiding van het gelezen schriftgebeelte en ook naar aanleiding van datgene wat hij schreef in het maandblad, ter gelegenheid van de jaarwisseling.

Hierna volgde de lozing van de notulen van de laatst gehouden vergadering van 3 januari 1967.

Het Jaarverslag van de secretaris gaf een helder overzicht van de gebeurtenissen van het afgelopen jaar. Het verslag getuigt van teleurstelling en neerslachtigheid aan het begin van het afgelopen jaar, maar ook van nieuwe hoop, en verblijvende zaken, die in de loop van het jaar mochten tot stand komen. Hieronder volgen enkele gedeeltes van het jaarverslag, waarin van die verblijvende dingen, die toch in het laatste halfjaar hun stempel op het kolonieleven hebben gedrukt, wordt melding gemaakt:

"Brs. en zrs, dat het afgelopen jaar moeilijk is geweest, valt niet te ontkennen. Hoe gaarne hadden we als bestuur u een optimistisch jaarverslag willen geven, d.w.z., dat reeds nieuwe gezinnen zich op Palmas hadden gevestigd, en hier vanavond bij ons vertegenwoordigd konden zijn. Of dat we reeds een eigen Herder en Leraar hadden ontvangen. Helaas mag dit niet zo zijn. Ja zelfs moet van het tegenovergestelde melding worden gemaakt, nl, dat de Fam. Jans hun bedrijf meende te moeten verkopen. Dit bedrijf werd aan de Fam. Malestijn aangeboden. Dankbaar stemt het, dat deze Fam. bericht heeft gegeven om onze geloofden te willen versterken. Tevens mocht bericht worden ontvangen van een zekere K. Gelms, afkomstig uit Eeserveen, om met zijn verloofde tot ons te willen overkomen. Met drie anderen wordt contact opgenomen of onderhouden. Dit contact mocht onder Gods zegen voortkomen uit de arbeid van onze meester tijdens zijn verblijf in Holland voor de kolonie verrijcht. Heel wat bezoeken zijn door hem afgelegd, te veel om hier alle te noemen. Uit de eerste brieven die wij van de meester ontvingen bleek, dat de gezinnen waar contact mee was, van ons lijstje, dat toch al klein was, moesten worden geschrapt. We hielden een blanco vel over. Echter, de laatste brieven gaven weer een klein beetje hoop. Hieruit mocht greeien, dat er thans twee officiële gezindten zijn."

Nadat de secretaris vervolgens nog is ingegaan op datgene wat er geschreven is in het maandblad van januari, en daarbij nog enige beschouwingen toevoegt, vervolgt hij:

"Juist als kolonie hebben wij dat blijde vertrouwen nodig om samen

van harte voort te bouwen. En daarom is het geboden, om ons niet zo gauw te laten gaan in minder mooie uitingen, als het wat tegenloopt; want wij hebben allen een taak en een plaats van God gekregen. Ja, brs en zrs, rustig mogen wij het elkander zeggen: Ware het niet de Here zelf, die dit werk alhier in stand houdt, dan was deze kolonie al lang vergaan. Maatschappelijk misschien niet, maar geestelijk wel. Ons wonen en werken hier vraagt vaak zelfverloochening, en steeds hebben we weer te vragen: wat vraagt de Here van mij, waarmee kan ik Hem dienen?

Dat thans de economische kant niet zó rooskleurig schijnt, ondervinden wij allen, maar dat mag ons niet moedeloos stemmen om te zeggen: wij moeten hier weg. En zo dit voor één geldt, dan geldt dit voor allen: dit is, wat we kunnen noemen, de stille afspraak, die wij met elkaar hebben, nl. de Christenband aan elkaar.

Ook wil ik vanavond niet vergeten, hoe er met ons meegeleefd wordt in Holland, en hoe er aldaar vele gebeden voor ons opgaan.

Mogen wij dan moedeloos worden?

Over januari 1957 staat vermeld, dat er absoluut geen uitbreiding meer mogelijk is. De Firma zou het niet meer toestaan.

Dit betróf een gezegde uit een discussie die er toen gaande was. Inderdaad mag het toen nuister geleken hebben, maar God zelf kan de harten neigen, want is er nadien tegenwerking geweest wat dit punt betreft van de zijde van de Firma? Juist het tegendeel is wel gebleken, en zo zou er meer te noemen zijn. "

Het volgende agendapunt vermeldde: mededelingen.

Dit werd een hele rits. Allereerst passeerden de revue alle mensen, met wie over eventuele emigratie naar Monte Alegre correspondentie is geweest of nog gaande is. Vervolgens werd gesproken over de reeds lange tijd lopende zaak van de aankoop van een gedeelte van de begraafplaats in Telémaco Borba, waar de kolonie dus haar eigen graven zal hebben.

Omtrent de financiën konden enkele mededelingen worden gedaan. Het was weliswaar geen echt verslag, daar de eventuele kosten via de cooperatie worden verrekend. Toch konden we becijferen, dat er nog voor wel tweehonderd conto aan kosten, deels in Holland, deels hier gemaakt, betaald moeten worden.

Besloten wordt, dat het P lmas-folder nogmaals in de leesportefeuille zal worden gedeponneerd, daar er meerderen zijn aan wie deze publicatie is ontgaan.

Verslag wordt gedaan door de meester van enkele ontmoetingen in Holland, o.a. met de heer Van Renssen te Utrecht.

Tot slot wordt nog, terwijl de koffie reeds rondgaat een gedeelte van een band afgedraaid, waar de volledige tekst van het verslag, dat ds J. van Dijk destijds aan de classis Appingedam gaf van zijn verblijf alhier, op is vastgelegd. Besloten wordt, hieraan nog eens een hele avond te wijden, waarbij ook de jeugd genodigd zal worden.

Na de pauze wordt gesproken over de werkzaamheden, om te komen tot een nieuw contract met de Firma Klabin. Een enquetelijst wordt uitgerijkt, die alle leden zullen moeten invullen.

Besloten wordt een bestuur te kiezen voor de te vormen organisatie Stroomvoorziening. Gekozen worden, na vier stemmingen, de brs M. Bos, M. Groenveld en P. Timmerman. Br. J. Glas zal de werkzaamheden die omtrent de stroomvoorziening lopende zijn, en tot dusver te hooi en te gras door de cooperatie verricht werden, overdragen. Op Maandag 1 april zal er een aparte vergadering hierover gehouden worden.

Als laatste punt op de agenda stond vermeld de verkiezing van een voorzitter. Br. J. Cnossen werd herkozen.

Nadat nog Psalm 98 : 2 gezongen is, ging br. J. Glas voor in dankgebed waarna de voorzitter de vergadering sloot.

+++++

Vindt U het ook zo plezierig om Uw huisgenoten met de feestdagen eens "iets anders dan anders" voor te zetten? Als U de volgende schotel op tafel zet, versierd met de feestelijke papieren manchettjes rond de poten van de kip, dan zullen de stralende kinderogen wel vertellen, hoe leuk ze dit vinden.

Het grootste gedeelte is bovendien gemakkelijk van te voren klaar te maken, zodat op de dag zelf er niet zo veel werk meer aan te doen is.

ANANAS-KIP MET "GOUDEN" RIJST.

Benodigheden, en wat er mee te doen.

Braadpan: - 1 braadkip, uiteensnijden op de gewrichten in: 2 poten, 2 vleugels en de ribbekas in vieren delen.
Alle stukken inwrijven met peper en zout.
- 100 gr boter, smelten en de kip hierin lichtbruin bakken.
- 2 eetlepels fijngesneden ui, 10 minuten zachtjes meebakken.

1° steelpan: Het sap van 1 blik ananasschijven)
Een stukje pijpkaneeel) zachtjes 10 min. laten
6 hele kruidnagels) trekken.

2° steelpan: Hals, maag en lever, eerst wassen, dan met 2 dl water + zout 15 min. laten trekken tot een bouillon.

50 gram gepelde en gehalveerde amandelen de laatste 10 minuten met de kip meekoken, en met 1 lepel maizena tot een saus bijmengen.

Daarna het ananassap zeven en met de bouillon verdunnen tot er 3 dl vocht is. Dit vocht bij de kip doen en deze hierin 45 min. stoven.

Koekepan: - 40 gram boter, smelten.
- 1 lepel bruine suiker er bij doen.
- 1 blik ananasschijven, halveren en bruin smoren onder af en toe keren.

Voor de "Gouden" Rijst is nodig:

Aardappelpan: 2 eetlepels fijngesneden ui)
4 eetlepels fijngesneden selderij) fruiten = zachtjes
60 gram boter) bakken.
200 gram rijst, goed wassen en er bij doen.
1 eetlepel geraspte sinaasappelschil
3 dl water
2 dl sinaasappelsap (van 8 à 10 sinaasappels) } x
1 theelepel zout + een snuifje thijm }

x: Alles bij de rijst doen en samen 20 min koken zonder er in te roeren. Daarna de rijst losmaken en even laten opdrogen.

Leg op een schotel een laag rijst.

Leg op de rijst de stukken kip (zo mogelijk in goed model).

Overgiet de kip met wat saus.

Doet manchetten rond de poten.

Schik de ananas tegen de rijst.

Garneer ze met iets krulpeterselie.

J.C.D.

Redactionele opmerking: Als al de hoeveelheden van dit recept nu eens met 30 vermēnigvuldigd werden, dan zou er, onder leiding van de uitvindster van dit machtige recept, een schitterend welkoms-dinee voor ds Braaksma van gemaakt kunnen worden. Maar dan ook precies volgens 't recept, anders komen we niet.

K e r k e l i j k   N i e u w s

VERSLAG KERKE RAAD
14 maart 1968.

De vergadering werd gehouden ten huize van br. H. Buitenhuis Sr.

De Praeses, W. J. Cnossen, opent de vergadering en leest uit Gods Woord Psalm 149, en gaat voor in gebed.

Na een welkomswoord worden de notulen gelezen en vastgesteld.

De Praeses maakt bekend, dat het gezin van br. en zr Malestijn te Dedemsvaart in juni naar Monte Alegre hoopt te komen.

Hij spreekt over zijn dankbaarheid voor uit, te kunnen medelen, dat br en zr Malestijn het er samen over eens zijn, om naar Monte Alegre te gaan. Tegelijk is het teleurstellend, dat het nu definitief is, dat de Fam Jans bij ons weg gaat.

De kerkeraad zal ds. Braaksma een brief schrijven.

Verder zal aan ds. Los gevraagd worden of de achtergebleven meubelen bij opbod verkocht mogen worden.

Enkele bezoeken worden afgesproken.

Aan br. P. Timmerman zal gevraagd worden om een doopvent in de kerk te maken.

Hierna gaat br. Groenveld voor in dankzegging en sluit de Praeses de vergadering.

J. Glas.

God zal Zijn waarheid nimmer krenken
 Maar eeuwig Zijn verbond gedenken.
 Zijn Woord wordt altoos trouw volbracht
 Tot in het duizendste geslacht.
 't Verbond met Abraham, Zijn vriend,
 Bevestigt Hij van kind tot kind.

Dankbaar en blij berichten we U de geboorte van
 ons zoontje en broertje

WILDRIK PETER
 (Wildrik)

A.W. BOS

A. BOS - GROENVELD

Elina, Martha, Berend Amse, Roelfina, Jannette,
 Angenieta en Gea.

Monte Alegre, Pr. C.P. 71, Brasil.

11 maart 1968.

Wie heeft mijn boek: 'Civitate Dei', deel II
 van D.K. Wielenga ?

Gaarne terugbezorgen bij:

M. BOS.

VOOR DE JEUGD

Beste Jongens en Meisjes,

Ja, de uitslag van de wedstrijd in planten drogen zul je in de krant moeten lezen. Een voorbeeld had ik jullie laten zien, en ieder kon de bedoeling weten. Maar er waren maar weinigen, die met bloemen of bladen iets anders hadden gemaakt.

We hebben twee groepen gemaakt en twee prijzen uitgedeeld.

Groep I. Oudere kinderen:	{	1e prijs : Harma Wever.
		2e plaats: Elina Bos
		3e plaats: Martha Bos.
Groep II. Jongere kinderen	{	1e prijs: Dick Nap
		2e plaats: Henry en Meint Buitenhuis.
		3e plaats: Inge Bos
		4e plaats: Matty Bos
		5e plaats: Fenny Buitenhuis.

Harma en Dick kregen dus een prijs

Nu nog iets anders: Jullie herinnert je nog wel, dat we vorig jaar naar Mato Grosso gingen. Toen de dia's verstuurd moesten worden maakten we op de handenarbeides een doosje. En ook versieringen ervoor.

Toen werd alles naar New-Westminster gestuurd. Nu kregen we een brief uit Canada, met de vraag, of we jullie hiervoor wilden bedanken. Het doosje kwam kapot aan, maar je kon de versieringen nog duidelijk zien. Ze waren er in Canada erg blij mee. En vroegen of ik jullie dit wilde vertellen.

A.Nap.

KERKELIJK NIEUWS (nagekomen)

Op zondag 31 maart werd in de gemeentevergadering bij acclamatie beroepen als predikant bij de Gereformeerde Kerk te Monte Alegre Ds. K.J. KAPTEYN Jzn, thans predikant bij de kerken te Appingedam en Overschild.

Ten gerieve van de gemeenteleden, die ds Kapteyn willen schrijven wordt hieronder het adres vermeld:

Ds. K.J. Kapteyn Jzn
Meerweg 12, Overschild, Holanda.

Door materiaalgebrek kon de krant helaas niet eerder verschijnen.